

MILJØ- OG LIGESTILLINGSMINISTERIET

SAMMENFATTENDE
REDEGØRELSEADRESSE COWI A/S
Visionsvej 53
9000 Aalborg

TLF +45 56 40 00 00

FAX +45 56 40 99 99

WWW cowi.dk

INDHOLD

1	Indledning	1
2	Beskrivelse af høringsprocessen	2
3	Integration af miljøhensyn	3
4	Høringssvar	4
5	Alternativer	9
6	Overvågning	9
7	Bilag	10

1 Indledning

Miljø- og ligestillingsministeriet har udarbejdet et udkast til en ny bekendtgørelse om udledning i havet og anden bortskaffelse under havbunden af stoffer og materialer fra offshore CO₂-lagringsplatforme. Det er aktiviteter, der ikke er omfattet af reglerne i udledningsbekendtgørelsen¹, men som er sammenlignelige med aktiviteter fra offshore olie- og gasanlæg. Bekendtgørelsen rummer ganske få regler, der kan fortolkes som rammer for fremtidige anlægstilladelser til etablering af CO₂-lagringsanlæg i havbunden. Disse anlæg er anført på bilag 1, pkt. 23 i miljøvurderingsloven. Udkast

¹ Bekendtgørelse nr. 571 af d. 23. maj 2023 om udledning i havet af stoffer og materialer fra offshore olie- og gasanlæg og om monitorering i havet omkring anlæggene.

PROJEKTNR.

DOKUMENTNR.

A281148

001

VERSION

UDGIVELSES DATO

BESKRIVELSE

UDARBEJDET

KONTROLLERET

GODKENDT

3.0

23-05-2025

EIBK

LBHN

LBHN

til bekendtgørelsen er derfor omfattet af krav om miljøvurdering efter miljøvurderingsloven², og der skal ifølge § 8 stk. 1, nr. 1, gennemføres en miljøvurdering.

Miljø- og ligestillingsministeriet har anmodet COWI om at udarbejde en strategisk miljøvurdering af bekendtgørelsen, med henblik på at fastlægge, beskrive og vurdere de mulige væsentlige virkninger på miljøet, som må forventes at kunne opstå som følge af bekendtgørelsen. Det vil sige de miljøpåvirkninger, der kan opstå fra udledning af stoffer og materialer mv. fra etablering og vedligeholdelse af injektionsbrønde mv. til CO₂-lagringskapaciteter under havbunden, som er omfattet af bekendtgørelsen.

2 Beskrivelse af høringsprocessen

Det sidste trin i miljøvurderingsprocessen er den sammenfattende redegørelse. Redegørelsen udarbejdes efter politikerne har behandlet høringssvar til planer og miljørapporten og vedtaget bekendtgørelsen. I denne sammenfattende redegørelse beskrives det, hvordan høringssvar, der omhandler bekendtgørelsen og miljøvurderingen, er taget i betragtning.

Udkast til bekendtgørelsen med tilhørende miljørapport har været i offentlig høring i perioden 25. februar 2025 til 23. april 2025.

I forbindelse med udkastet til bekendtgørelsen er der udarbejdet en miljørapport med miljøvurdering af planen efter miljøvurderingsloven³. Ifølge miljøvurderingslovens § 13, stk. 2, skal der i forbindelse med de endeligt vedtagne planer udarbejdes en sammenfattende redegørelse, som beskriver:

- › hvordan miljøhensyn er integreret i planen eller programmet,
- › hvordan miljørapporten og de udtalelser, der er indkommet i offentlighedsfasen, er taget i betragtning,
- › hvorfor den godkendte eller vedtagne plan eller det godkendte eller vedtagne program er valgt på baggrund af de rimelige alternativer, der har været behandlet, og
- › hvordan myndigheden vil overvåge de væsentlige indvirkninger på miljøet af planen eller programmet.

Den sammenfattende redegørelse skal offentliggøres samtidig med den endelige vedtagelse af bekendtgørelsen.

² Lovbekendtgørelse nr. 4 af 03. januar 2023 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

³ Lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023 af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM)

3 Integration af miljøhensyn

Miljøvurderingen har været udarbejdet med henblik på at sikre en integration af miljøforhold i planforslaget (bekendtgørelsen). Allerede i forbindelse med udarbejdelse af forslaget har miljøhensyn indgået som en væsentlig del af planlægningen, idet formålet med planen er at regulere udledning i havet og anden bortskaffelse under havbunden af stoffer og materialer fra offshore CO₂-lagringsplatforme.

Emnerne i miljørapporten er fastsat i afgrænsningsrapporten, hvor det blev vurderet, at påvirkningen på følgende miljøfaktorer skal indgå i miljøvurderingen: biologisk mangfoldighed, flora og fauna, natur- og miljøbeskyttelsesområder, vandmiljø, befolkningen og menneskers sundhed og kumulative effekter.

Miljøvurderingen har i den forbindelse bidraget til, at indarbejdelsen af disse miljøhensyn samt høring af berørte myndigheder og offentligheden foreligger dokumenteret.

Det er vurderet i miljørapporten, at vedtagelse og realisering af initiativerne i bekendtgørelsen, kan have følgende miljøpåvirkninger:

› **Biologisk mangfoldighed, flora og fauna:**

- › Bundfauna, bundvegetation og plankton: Realiseringen af bekendtgørelsen kan midlertidigt påvirke vandkvaliteten, men effekten på bundfauna, vegetation og plankton vurderes som ubetydelig. Kun godkendte stoffer vil blive anvendt, og overvågning kan fastsættes som vilkår af myndigheden for at begrænse påvirkningen.
- › Fisk og bilag IV-arter: Bekendtgørelsen kan også midlertidigt påvirke vandkvaliteten og dermed fisk og bilag IV-arter. Da disse arter er mobile og kun godkendte stoffer anvendes, vurderes påvirkningen som ubetydelig.

› **Natur- og miljøbeskyttelsesområder:**

- › Der er en risiko for midlertidig og kortvarig påvirkning af nærliggende Natura 2000-områder ved udledning af stoffer. Bekendtgørelsen vil ikke medføre udledning af miljøfarlige stoffer, og udledninger vil afhænge af det enkelte projekt. Regulering og betingelser for udledning vil sikre overholdelse af habitatdirektivet.

› **Vandmiljø**

- › Vandrammedirektivet: Der er risiko for midlertidig forringelse af vandkvaliteten i kystvande, men påvirkningen vil være lokal og hurtigt opblandet. Afhængig af projektets specifikationer vurderes bekendtgørelsen at kunne påvirke kystvande i ubetydelig grad.
- › Havstrategien og -planen: Relevante deskriptorer (D1, D3, D4, D8, og D9) vurderes at have ubetydelige påvirkninger fra bekendtgørelsen, især grundet OSPAR-krav til udledninger.

› **Befolkningen og menneskers sundhed**

- › Påvirkningen af menneskers sundhed gennem fiskekonsum vurderes som begrænset, da stoffer vil være klassificeret som "grøn" eller "gul" under OSPAR, hvilket reducerer risici. Mængderne vil være begrænsede og lokalt udledte, hvilket yderligere mindsker påvirkningen.
- › **Kumulative effekter**
- › Der forventes ikke kumulative miljøpåvirkninger fra aktiviteter under bekendtgørelsen, da udledningerne fra de enkelte projekter vil være begrænsede og lokaliserede.

Miljøvurderingens konklusion er, at vedtagelse af bekendtgørelsen ikke forventes at medføre væsentlige virkninger på miljøet.

4 Høringssvar

I høringsperioden er der indkommet 7 høringssvar. Nedenfor opsummeres de enkelte høringssvar og det beskrives, hvordan høringssvaret er taget i betragtning.

CO-industri

- › Alle bestemmelser, der pålægger operatører pligter, bør strafsanktioneres, uanset om lignende bekendtgørelser gør det. Manglende strafsanktionering er inkonsekvent. Dette gælder §§ 15-17.
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Miljø- og Ligestillingsministeriet er enig med betragtningerne fra CO-industri, og bekendtgørelsen er tilrettet på baggrund heraf.*

Dansk Akvakultur Producentorganisation (DAPO)

- › DAPO ønsker at modtage aktivitetsanmeldelser for alle relevante områder, samt orientering ved klapningstilladelser, da disse aktiviteter kan påvirke miljøet ved havbrug og opdrætsanlæg.
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Bekendtgørelsen finder anvendelse på CO₂-lagringsområder udlagt ved havplanen og ved aktiviteter forbundet med lagring ved platforme, brønde og lignende. Der er ikke sammenfald mellem interesseområder for havbrug og opdrætsanlæg og de aktiviteter forbundet med CO₂-lagring som bekendtgørelsen omfatter. Bekendtgørelsen regulerer ikke klapning.*

Dansk Offshore (DO)

- › § 2, stk. 6: Definition af processpildevand og boremudder skal uddybes.
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Definitionen af processpildevand er bredt formuleret for at kunne inkludere vand fra forskellige faser og skal læses i sammenhæng med definitionen af CO₂-lagringsaktiviteter, som omfatter forskningsboringer, brøndvedligeholdelse, trykaflastningsboringer, injektionsboringer og aktiviteter til CO₂-lagring. Vand i boremudder er*

et eksempel. For at tydeliggøre rækkevidden udvides definitionen til også at omfatte boreoperationer og drift som eksempler.

- › § 8: Grænse for olie i procesvand er sat til max 15 mg/L, men der er spørgsmål vedrørende denne grænse (30 mg/L er gældende i bekendtgørelse om udledning i havet af stoffer og materialer fra offshore olie og gasanlæg og om monitoring i havet omkring anlæggene).
 - › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: CO₂-lagringsaktiviteter er relativt nye, og der er endnu ikke erfaringsbaseret historik til faste grænseværdier, hvorfor vurderingen vil ske sag for sag. Grænseværdien på 15 mg dispergeret olie/l er fastsat ud fra teknisk mulige udledninger og ønsket om at holde dem så lave som praktisk muligt.*
 - › *Grænseværdien på 30 mg dispergeret olie/l, i udledningsbekendtgørelsen for olie- og gasanlæg blev etableret som performancestandard i OSPAR-regi i 2001, og mange offshore installationer udleder nu under dette niveau.*
 - › *Der er også fastsat en grænse på 15 mg/l udledning af olie i "Bekendtgørelse om udtømning af olie fra skibe" (BEK nr. 539 af 22/05/2017) samt en grænse på 15 mg dispergeret olie/l i HELCOM-regi for olie- og gasaktiviteter.*
 - › *Der foretages derfor ingen ændringer i bekendtgørelsen.*
- › § 9: Hvad er kravene til olieindhold i vandbaserede boremudder siden der for oliebaserede boremudder er sat en grænse på 10 gram olie pr. kg?
 - › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: § 9 er udformet i overensstemmelse med OSPARs beslutning 2000/3 om grænseværdi for olieindhold i skærver fra borer med oliebaseret mudder. Bestemmelsen omhandler ikke det naturlige olieindhold fra borer med vandbaseret mudder (WBM).*
 - › *Der foretages derfor ingen ændringer i bekendtgørelsen*
- › § 11: Klargøring for hvornår DEPA kræver miljøovervågning; gælder det også boring?
 - › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at der pt. er begrænset erfaring med projekter for lagring af CO₂, hvilket ikke gør det muligt at fastsætte præcise kriterier for overvågning eller risikobaserede miljøvurderinger efter § 11.*
- › § 12: Gælder der for boring af vurderingsbrønde at monitoreringsplanen skal opdateres hvert 3. år?
 - › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Der er ikke planlagt monitorering af brønde i forbindelse med vurdering af CO₂-lagringspotentiale.*

- › § 13: Risikovurderinger skal udføres inden for seks måneder efter udledning; gælder dette også for boring?
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: § 13 omhandler risikobaserede miljøvurderinger (RBA) efter § 11 og er primært rettet mod kontinuerlig udledning af processpildevand fra CO₂-lagringsaktiviteter (driftsfase) og ikke boreoperationer.*

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR)

- › OBR vurderer, at bekendtgørelsesudkastet medfører administrative omkostninger for erhvervslivet (fx ansøgninger, egenkontrol, tilsyn). De samlede omkostninger vurderes ikke at overstige bagatelgrænsen på 4 mio. kr. og kan derfor ikke kvantificeres nærmere.
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Miljø- og Ligestillingsministeriet har noteret høringssvaret.*

Nævnenes Hus

- › Grundet en forventning om klagesager som følge af tilladelserne til CO₂-lagring forventes den årlige estimerede merudgifter at lande på 0,4 mio. kr., og Miljø- og Ligestillingsministeriet bedes derfor om varig finansiering til denne stigning.
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Miljø- og Ligestillingsministeriet har til Nævnenes Hus oplyst, at der forventes 1-2 ansøgninger efter bekendtgørelsen om året, som forventeligt resulterer i 1-2 tilladelser om året, der har en gyldighed på op til 5 år. På den baggrund har Nævnenes Hus vurderet, at det medfører 8-10 klagesager årligt. Heri er medregnet eventuelle supplerende tilladelser og klager over miljøvurdering, og at havets tilstand og havmiljø generelt har et stort fokus.*
- › *Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at omfanget af klagesager på baggrund af tilladelser efter bekendtgørelsen ikke vil kunne udgøre op til 8-10 klagesager årligt, henset til, at tilladelserne som udgangspunkt har en gyldighed på op til 5 år, og vil kunne forlænges med op til 1 år. Det er derudover Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at selvom samtlige 1-2 årlige tilladelser, inklusiv eventuelle supplerende tilladelser, vil blive påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet vil det kræve en meget stor stigning i antal projekter med offshore CO₂-lagring for at antallet af tilladelser og dermed potentielle klagesager vil nå op på 8-10 sager årligt. Miljø- og Ligestillingsministeriet skal endvidere bemærke, at tilladelser efter bekendtgørelsen ikke vil skulle miljøvurderes efter miljøvurderingsloven, hvorfor klagesager på den baggrund ikke bør medregnes.*
- › *Det er derudover Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse, at sammenlignelige sager efter den gældende bekendtgørelse om udledninger mv., for offshore olie- og gasanlæg (bekendtgørelse nr. 571 af 23. maj 2023) meget sjældent påklages, hvorfor det ikke kan lægges til grund at samtlige tilladelser efter denne bekendtgørelse vil blive påklaget til Miljø- og*

Fødevareklagenævnet, alene på grund af et stort fokus på tilstanden for havmiljøet.

- › *Miljø- og Ligestillingsministeriet vil på baggrund af ovenstående indgå dialog med Nævnenes Hus og Erhvervsministeriet om en løsning for finansiering af de klagesager, som Nævnenes Hus reelt set må forventes at få, som følge af bekendtgørelsen.*

Miljøstyrelsen

- › Virksomheder mener, at strafansvaret i bekendtgørelsesudkastets § 21 bør udvides til at omfatte overtrædelser af §§ 15-17, som i bekendtgørelse 517/2023.
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Miljø- og Ligestillingsministeriet er enig med betragtningerne om strafansvar, og bekendtgørelsen er tilrettet på baggrund heraf.*

› **Energistyrelsen**

- › Definitionen af 'anden bortskaffelse' i § 2, nr. 1, kan skabe tvivl om, hvorvidt lagring af CO₂ kræver tilladelse fra Miljøstyrelsen (§ 3). Energistyrelsen mener ikke, dette har været hensigten, og definitionen bør justeres for at fjerne tvivlen.
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Pkt. 2.3 i LSF 104 til lov nr. 267 af 11. marts 2025 beskriver reguleringen af CO₂-lagring, herunder at geologisk lagring kræver tilladelse efter undergrundsloven. Pkt. 2.3.3 angiver, at havmiljølovens § 30 udvides, så miljøministeren kan fastsætte regler om bortskaffelse og udledning af stoffer fra CO₂-lagringsplatforme.*
- › *Bekendtgørelsen udstedes med hjemmel i havmiljøloven, og Miljø- og Ligestillingsministeriet mener ikke, at § 2, nr. 1, kan anvendes på CO₂-lagring efter undergrundsloven. Det præciseres dog i bekendtgørelsen for en god ordens skyld, at "anden bortskaffelse" ikke omfatter geologisk lagring af CO₂.*
- › I § 5, stk. 2, nævnes det, at 'væsentlige forhold' kan give anledning til en forlængelse af tilladelser. Hvilke væsentlige forhold er der tale om?
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Væsentlige forhold eller saglige hensyn kan omfatte vejrforsinkelser, tilgængelighed af relevant udstyr eller uforudsete tekniske udfordringer fra den oprindelige ansøgning.*
- › *Forudsætningerne i § 5 stk. 3 og hensynet til anden lovgivning, fx miljøvurderingsloven, skal dog stadig være opfyldt før forlængelse af tilladelsen.*
- › I § 11 om overvågning og § 12 om monitorering er det uklart, om de to begreber er ens eller forskellige; dette bør præciseres.
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Ordlyden i § 11 i bekendtgørelsen er identisk med § 11 og § 13 i udledningsbekendtgørelsen for olie- og*

gasaktiviteter (BEK nr. 571 af 23/05/2023) og fokuserer på overvågning af udledninger og risikobaserede miljøvurderinger, når relevant.

- › *Risikobaserede vurderinger skal udarbejdes i overensstemmelse med Miljøstyrelsens vejledning, og der kan være behov for yderligere overvågningsforanstaltninger i konkrete sager.*
- › *§ 12 har derimod til formål at monitorere driften af CO₂-lagringsaktiviteten og dens potentielle miljøpåvirkninger. Løbende monitorering vil være påkrævet baseret på projektets omfang og varighed, hvilket kræver vurdering af behovet for en monitoreringsplan for hvert enkelt projekt.*
- › *Der foretages derfor ingen ændringer i bekendtgørelsen.*
- › *§ 12 angiver, at planen skal indsendes senest 3 måneder efter tilladelse i medfør af § 3 og ajourføres hvert tredje år. Det skal være klart, om der menes '3 måneder efter en tilladelse', for at undgå misforståelser (tekstfejl).*
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Der manglede et "efter", som er tilrettet i bekendtgørelsen.*

DHI

- › *Miljøovervågningsplan skal udarbejdes senest 3 måneder efter tilladelse; anbefaling om, at overvågningskrav indgår i tilladelsen så detaljeringsgraden ensrettes.*
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det på baggrund af et for nuværende begrænset kendskab til de præcise CO₂-lagringsaktiviteters udledninger mv., er mere hensigtsmæssigt med en sag-til-sag vurdering af behovet for monitorering*
- › *I bekendtgørelsens § 12 er der derfor foretaget ændringer, så det fremgår, at Miljøstyrelsen kan påbyde operatøren at gennemføre relevante monitoreringer.*
- › *Det anbefales, at der sættes et minimumskrav til frekvensen af monitorering, så operatørerne kan tilpasse sig kravene tidligt i processen.*
- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det på baggrund af et for nuværende begrænset kendskab til de præcise CO₂-lagringsaktiviteters udledninger mv., er mere hensigtsmæssigt med en sag-til-sag vurdering af frekvensen af monitorering. Miljø- og Ligestillingsministeriet vil på baggrund af de konkrete erfaringer med monitoreringer for udledninger fra offshore CO₂-lagrings vurdere om, der er behov for minimumskrav til frekvensen af monitorering.*
- › *DHI anbefaler offentliggørelse af overvågningsdata parallelt med indrapportering. Dog er vi obs. på at visse data kan opfattes som forretningshemmeligheder af operatører.*

- › *Svar fra Miljø- og Ligestillingsministeriet: Miljø- og Ligestillingsministeriet har noteret ønsket om, at overvågningsdata offentliggøres. Miljø- og ligestillingsministeriet vil på baggrund af de konkrete erfaringer med monitoreringer for udledninger fra offshore CO₂-lagringsprojekter vurdere, om det vil være hensigtsmæssigt at offentliggøre overvågningsdataene i samarbejde med operatørerne, der indrapportere dataene.*

5 Alternativer

Der indgår ikke alternativer til bekendtgørelsen.

6 Overvågning

I henhold til § 12 stk. 4 i miljøvurderingsloven skal myndigheden overvåge de væsentlige miljøpåvirkninger af programmets gennemførelse. Overvågningen kan eksempelvis gennemføres for at identificere uforudsete negative virkninger på og træffe hensigtsmæssige afhjælpende foranstaltninger. Eksisterende overvågningsordninger kan anvendes.

Miljøvurderingen af bekendtgørelsen har vist, at der ikke forventes at være væsentlige miljøpåvirkninger fra de aktiviteter, som bekendtgørelsen muliggør. Der er således ikke identificeret væsentlige miljøpåvirkninger, som medfører behov for særskilt overvågning.

7 Bilag

	Høringspart	Høringssvar	Kommentar
1	CO-industri	Alle bestemmelser som pålægger operatører og virksomheder pligter bør generelt strafsanktioneres og det uanset om der er strafsanktionering i lignende bekendtgørelser eller ej. Det er inkonsekvent, at ikke alle bestemmelser er strafsanktionerede. Konkret drejer det sig om §§ 15-17.	Miljø- og Ligestillingsministeriet er enig med betragtningerne fra CO-industri, og bekendtgørelsen er tilrettet på baggrund heraf.
2	Dansk Akvakultur Producentorganisation (DAPO)	DAPO ønsker at modtage aktivitetsansmeldelser for alle disse områder, på samme måder som DAPO bør orienteres i forbindelse med alle klappings-tilladelser, da disse aktiviteter kan påvirke miljøet og aktiviteterne i og ved havbrugene og andre opdrætsanlæg.	Bekendtgørelsen finder anvendelse på CO ₂ -lagringsområder udlagt ved havplanen og ved aktiviteter forbundet med lagring ved platforme, brønde og lignende. Der er ikke sammenfald mellem interesseområder for havbrug og opdrætsanlæg og de aktiviteter forbundet med CO ₂ -lagring som bekendtgørelsen omfatter. Bekendtgørelsen regulerer ikke klapping.
3	Dansk Offshore	§ 2, stk. 6, states that process wastewater should be defined as water produced in connection with CO ₂ storage activities, including water in drilling mud, etc. It is preferred that the definition of process wastewater is described in more details.	Definitionen af processpildevand er bredt formuleret for at kunne inkludere vand fra forskellige faser og skal læses i sammenhæng med definitionen af CO ₂ -lagringsaktiviteter, som omfatter forskningsboringer, brøndvedligeholdelse, trykafstigningsboringer, injektionsboringer og aktiviteter til CO ₂ -lagring. Vand i boremudder er et eksempel. For at tydeliggøre rækkevidden udvides definitionen til også at omfatte boreoperationer og drift som eksempler.
4	Dansk Offshore	§ 8 states that the limit of the concentration of dispersed oil in process wastewater discharged into or to the sea from the individual discharge points should be determined by reference to the nature of the specific CO ₂ storage activity from which the process wastewater originates, however, as a volume-weighted monthly average, it may not exceed 15 mg/L. It should be clarified whether it is the intention that the limit should be defined on a case-by-case basis, and if this is the case, which factors will be considered to define the limit, with reference to the nature of the specific activity and when and how the limit is communicated since this affects the project development. The proposed threshold limit is 15 mg/l. We respectfully question this limit given that the threshold limit is 30 mg/l in the Executive Order 2023-05-23 no. 571. There are no	CO ₂ lagringsaktiviteter er en så forholdsvis ny aktivitet, og at der endnu ikke findes erfaringsbaseret historik, som kan danne grundlag for faste grænseværdier. Der vil derfor blive set på grænsen i sag til sag. Grænseværdien på 15 mg dispergeret olie/l er imidlertid fastsat ud fra en vurdering af, hvad der er teknisk muligt og ud fra den betragtning, at udledninger fra CO ₂ lagringsaktiviteter såvel som fra offshore olie- og gas installationer skal være så lav, som praktisk muligt. Grænseværdien på 30 mg dispergeret olie/l, som der i bemærkningen refereres til, er sat som performance standard i OSPAR-regi tilbage i 2001. Det har siden vist sig, at mange offshore olie- og gas installationer har procesudstyr, som resulterer i en udledning af dispergeret olie under 30 mg/l målt som volumenvægtet månedsgennemsnit.

		identified additional risks or updated knowledge supporting the requirement for a lower limit for CCS activities and it is recommended that the 30 mg/l limit is applied in § 8 as well.	Derudover er der med "Bekendtgørelse om udtømning af olie fra skibe", BEK nr. 539 af 22/05/2017 fastsat en grænseværdi på udledning af olie på 15 mg/l. Der er ligeledes i HELCOM-regi - som i Danmark omfatter områderne Østersøen og Kattegat – en grænse på 15 mg dispergeret olie/l i udledninger fra olie- og gasaktiviteter. Der foretages på den baggrund ingen ændringer i bekendtgørelsen.
5	Dansk Offshore	§ 9 specifies that drill cuttings resulting from the use of oil-based drilling mud must not be discharged into the sea if they contain more than 10 grams of oil per kg. Will there be defined requirements for oil content from water-based mud drill cuttings?	§ 9 er udformet i overensstemmelse med OSPARs beslutning 2000/3 om grænseværdi for olieindholdet i skærver som stammer fra borerer med oliebaseret mudder. Bestemmelsen omhandler ikke det naturlige olieindhold i skærver, som stammer fra borerer med vandbaseret mudder (WBM). Der foretages på den baggrund ingen ændringer i bekendtgørelsen.
6	Dansk Offshore	In § 11, it is recommended that it is specified under which conditions DEPA may find it necessary that the operator carry out studies or implement measures to monitor the environment in the surrounding sea area. It is preferable to have clarified if this applies to drilling activities.	Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at der på nuværende tidspunkt er begrænset erfaring med projekternes omfang, og der derfor ikke kan fastsættes præcise kriterier for, hvornår overvågning eller en risikobaseret miljøvurdering efter § 11 er påkrævet. Der foretages på den baggrund ingen ændringer i bekendtgørelsen.
7	Dansk Offshore	§ 12 concerns an environmental monitoring plan, which should be updated at least every three years. Does this apply to drilling of appraisal wells?	Der er ikke på indeværende tidspunkt planlagt monitorering af brønde i forbindelse med vurdering af potentiale for CO ₂ -lagring
8	Dansk Offshore	§ 13 states that for new CO ₂ storage platforms, an order for risk assessments is issued pursuant to § 11 for discharges of process wastewater, based on the quantities of offshore chemicals actually added and measured concentrations of naturally occurring substances, must be carried out and submitted no later than six months after the discharge has commenced. It should preferably be clarified, if this applies to drilling, with reference to the definition of process wastewater in § 2, stk.	§ 13 vedrører risikobaserede miljøvurderinger (RBA) efter § 11 og er som udgangspunkt kun tiltænkt kontinuert udledning af processpildevand fra CO ₂ -lagringsaktiviteter (driftsfase) og dermed ikke boreoperationer. Der foretages på den baggrund ingen ændringer i bekendtgørelsen. Miljø- og Ligestillingsministeriet skal dog bemærke, at oplysningskravet i Bilag 1, afsnit B pkt. 13 vedrører miljøvurderingsloven som administreres af Energistyrelsen og udgår derfor.
9	Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR)	Administrative konsekvenser OBR vurderer, at bekendtgørelsesudkastet medfører administrative konsekvenser i form af omkostninger for erhvervslivet. De administrative konsekvenser knytter sig bl.a. til	Miljø- og Ligestillingsministeriet har noteret høringsvaret.

		ansøgning om udledning (§ 4), egenkontrol (§ 10) og tilsyn (§ 14) for et begrænset antal danske virksomheder. På baggrund af ovenstående vurderes det, at de samlede administrative konsekvenser ikke overstiger bagatelgrænsen for forelæggelsen for Regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.	
10	Nævnenes Hus	<p>Det følger af bekendtgørelsens § 3, at udledning i eller til havet og anden bortskaffelse under havbunden af stoffer og materialer i forbindelse med CO₂-lagringsaktiviteter kun må finde sted efter tilladelse fra Miljøstyrelsen. Det følger videre af § 5, at tilladelse gives for en tidsbegrænset periode på op til fem år, men at tilladelsens gyldighed dog kan forlænges med op til 1 år, hvis væsentlige forhold taler herfor. Endeligt følger det af § 6, at Miljøstyrelsen, efter ansøgning fra operatøren, i løbet af en tilladelsesperiode kan meddele tilladelse til udledning og anden bortskaffelse af andre stoffer og materialer end dem, som oprindeligt var omfattet af tilladelsen efter § 3. En tilladelse er tidsbegrænset, og Miljøstyrelsen vil efter en tilladelses udløb på ny kunne give tilladelse. Der kan endvidere i løbet af en tilladelsesperiode gives nye tilladelser, der supplerer omfanget af en eksisterende tilladelse. Tilladelserne kan jf. bekendtgørelsens § 20 påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i havmiljølovens kapitel 15. Det vurderes, at hovedparten af de tilladelser, som Miljøstyrelsen måtte give, formentlig vil blive påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet, da der er et stort fokus på havmiljøet, og da mange bekymrer sig om dette. Nævnenes Hus estimerer, at bekendtgørelsen vil medføre en årlig stigning på 8-10 sager hos Miljø- og Fødevareklagenævnet. Dette estimat bygges på oplysninger fra Miljø- og Ligestillingsministeriet om, at Miljøstyrelsen på baggrund af 3 eneretstilladelser til CO₂-lagringsprojekter, der er givet af Energistyrelsen, forventer at modtage 1-2 ansøgninger årligt, som forventeligt resulterer i 1-2 tilladelser årligt. Dertil må der forventeligt indkomme klager vedrørende</p>	<p>Miljø- og Ligestillingsministeriet har til Nævnenes Hus oplyst, at der forventes 1-2 ansøgninger efter bekendtgørelsen om året, som forventeligt resulterer i 1-2 tilladelser om året, der har en gyldighed på op til 5 år. På den baggrund har Nævnenes Hus vurderet, at det medfører 8-10 klagesager årligt. Heri er medregnet eventuelle supplerende tilladelser og klager over miljøvurdering, og at havets tilstand og havmiljø generelt har et stort fokus.</p> <p>Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at omfanget af klagesager på baggrund af tilladelser efter bekendtgørelsen ikke vil kunne udgøre op til 8-10 klagesager årligt, henset til, at tilladelserne som udgangspunkt har en gyldighed på op til 5 år, og vil kunne forlænges med op til 1 år. Det er derudover Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at selvom samtlige 1-2 årlige tilladelser, inklusiv eventuelle supplerende tilladelser, vil blive påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet vil det kræve en meget stor stigning i antal projekter med offshore CO₂-lagring for at antallet af tilladelser og dermed potentielle klagesager vil nå op på 8-10 sager årligt. Miljø- og Ligestillingsministeriet skal endvidere bemærke, at tilladelser efter bekendtgørelsen ikke vil skulle miljøvurderes efter miljøvurderingsloven, hvorfor klagesager på den baggrund ikke bør medregnes.</p> <p>Det er derudover Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse, at sammenlignelige sager efter den gældende bekendtgørelse om udledninger mv., for offshore olie- og gasanlæg (bekendtgørelse nr. 571 af 23. maj 2023) meget sjældent påklages, hvorfor det ikke kan lægges til grund at samtlige tilladelser efter denne bekendtgørelse vil blive påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet, alene på grund af et stort fokus på tilstanden for havmiljøet.</p>

		<p>miljøvurdering efter miljøvurderingsloven. Eftersom tilladelserne givet efter bekendtgørelsen skal fornyes løbende og evt. suppleres med tilladelse til udledning og bortskaffelse af nye stoffer og materialer, forventes tilgangen af klagesager at være fortløbende i årene frem. Nævnenes Hus vurderer på det foreliggende grundlag, at forslaget vil medføre årlige merudgifter på 0,4 mio. kr. Erhvervsministeriet forudsætter, at Miljø- og Ligestillingsministeriet tilvejebringer varig finansiering heraf samt årsværk.</p> <p>Nævnenes Hus skal venligst bede Miljø- og Ligestillingsministeriet om, at blive orienteret om det videre forløb i forhold til ovenstående bemærkninger.</p>	<p>Miljø- og Ligestillingsministeriet vil på baggrund af ovenstående indgå dialog med Nævnenes Hus og Erhvervsministeriet om en løsning for finansiering af de klagesager, som Nævnenes Hus reelt set må forventes at få, som følge af bekendtgørelsen.</p>
11	Miljøstyrelsen	<p>Virksomheder har alene den bemærkning, at strafansvaret i bekendtgørelsesudkastets § 21 med fordel kan udvides til også at omfatte overtrædelser af §§ 15- 17, som det er tilfældet i bekendtgørelse 517/2023.</p>	<p>Miljø- og Ligestillingsministeriet er enig med betragtningerne om strafansvar, og bekendtgørelsen er tilrettet på baggrund heraf.</p>
12	Energistyrelsen	<p>Definitionen af 'anden bortskaffelse' i § 2, nr. 1, kan muligvis så tvivl om, hvorvidt selve lagringen af CO₂ er omfattet heraf, og dermed også om en sådan aktivitet kræver tilladelse fra Miljøstyrelsen, jf. § 3. Energistyrelsen antager, at dette ikke har været hensigten, idet det er Energistyrelsen, der meddeler tilladelser til lagring. Definitionen bør derfor justeres med henblik på at fjerne denne potentielle tvivl.</p>	<p>Af pkt. 2.3. i LSF 104 til lov nr. 267 af 11. marts 2025 beskrives reguleringen af CO₂-lagring, herunder at geologisk lagring af CO₂ kræver tilladelse efter undergrundslovens kapitel 6. Det fremgår også under pkt. 2.3.3, at havmiljølovens § 30 udvides, således, at miljøministeren bemyndiges til også at fastsætte regler om anden bortskaffelse og udledning i havet af stoffer og materialer fra CO₂-lagringsplatforme, og at det vedrører stoffer der udledes og bortskaffes på anden måde i tilknytning til CO₂-lagringsaktiviteter. Der er således tale om to forskellige regelsæt.</p> <p>Nærværende bekendtgørelse udstedes med hjemmel i havmiljøloven, hvorfor Miljø- og Ligestillingsministeriet ikke mener, at definitionsbestemmelsen i § 2, nr. 1, kan forstås således, at den vil kunne finde anvendelse på selve lagringen af CO₂, der har hjemmel i undergrundsloven.</p> <p>For god ordens skyld, præciseres det som ønsket i § 2, nr. 1, at "anden bortskaffelse" ikke er geologisk lagring af CO₂".</p>
13	Energistyrelsen	<p>I § 5 stk. 2 beskrives det, at 'Miljøstyrelsen kan, hvis væsentlige forhold taler herfor, forlænge en gyldig tilladelse efter stk. 1 med op til et år'. Hvad indebærer de væsentlige forhold?</p>	<p>Væsentlige forhold eller saglige hensyn kan være forsinkelser pga. vejrlig, forsinkelser pga. tilgængelighed af relevant udstyr eller ekstraordinære tekniske udfordringer, som</p>

			<p>ikke kunne forudses ved behandling af den oprindelige ansøgning.</p> <p>Forudsætningerne i § 5 stk. 3. og hensynet til anden lovgivning, fx miljøvurderingsloven, skal dog stadig være opfyldt inden forlængelse af tilladelse.</p>
14	Energistyrelsen	<p>§ 11: Det fremstår uklart, at § 11 omhandler overvågning, mens § 12 vedrører monitorering, uden at det af regelteksten fremgår, hvorvidt om der er tale om det samme eller forskellige begreber.</p>	<p>Ordlyden i § 11 i bekendtgørelsen er enslydende med § 11 og § 13 i udledningsbekendtgørelsen for olie- og gas-aktiviteter (BEK nr. 571 af 23/05/2023) og sigter på at overvåge udledninger og foretage risikobaserede miljøvurderinger, hvor det er relevant.</p> <p>Risikobaseret vurdering skal i relevante tilfælde udarbejdes i overensstemmelse med Miljøstyrelsens vejledning herom. Derudover kan der i konkrete sager være behov for yderligere foranstaltninger til overvågning af miljøet omkring udledningerne.</p> <p>§ 12 sigter derimod på at monitorere (overvåge) selve driften af CO₂-lagringsaktiviteten og de eventuelle miljømæssige påvirkninger aktiviteten kan påføre havmiljøet. Som der er beskrevet for § 12 ovenover, vil denne løbende monitorering være påkrævet på baggrund af projektets omfang og varighed. Der vil derfor være behov for, at der for hvert enkelt projekt, foretages en vurdering af om hvorvidt der skal udarbejdes og gennemføres en monitoreringsplan.</p> <p>Der foretages på den baggrund ingen ændringer i bekendtgørelsen.</p>
15	Energistyrelsen	<p>§ 12 beskriver, at 'planen skal første gang indsendes til Miljøstyrelsen senest 3 måneder efter en tilladelse i medfør af § 3, til Miljøstyrelsen, og skal herefter ajourføres som minimum hvert tredje år'. Menes der <i>efter</i> en tilladelse? Det er væsentligt, at dette fremgår klart og entydigt, for at undgå tvivl og misforståelser.</p>	<p>Der manglede et "efter", som er tilrettet i bekendtgørelsen.</p>
16	DHI	<p>DHI noterer sig, at der skal udarbejdes en miljøovervågningsplan senest 3 mdr. efter en tilladelse er givet, hvor vi vil anbefale at miljøovervågningsplanen, eller i det mindste de overordnede linjer i overvågningen, bliver en del af tilladelsen, således at Miljø- og ligestillingsministeriet allerede i tilladelsesprocessen kan tage stilling til detaljegraden af tilladelserne.</p>	<p>Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det på baggrund af et for nuværende begrænset kendskab til de præcise CO₂-lagringsaktiviteters udledninger mv., er mere hensigtsmæssigt med en sag-til-sag vurdering af behovet for monitorering.</p> <p>I bekendtgørelsens § 12 er der derfor foretaget ændringer, så det fremgår, at Miljøstyrelsen kan påbyde operatøren at gennemføre relevante monitoreringer.</p>

17	DHI	DHI noterer sig også, at Miljø- og ligestillingsministeriet vil løbende give anvisninger om frekvensen af monitorering af CO ₂ -lagrene, men vi anbefaler at dette gøres ude fra et minimums krav, hvilket giver operatørerne en bedre mulighed for at tilpasse sig kravene tidligt i processen.	Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det på baggrund af et for nuværende begrænset kendskab til de præcise CO ₂ -lagringsaktiviteters udledninger mv., er mere hensigtsmæssigt med en sag-til-sag vurdering af frekvensen af monitorering. Miljø- og Ligestillingsministeriet vil på baggrund af de konkrete erfaringer med monitoreringer for udledninger fra offshore CO ₂ -lagrings vurderer om, der er behov for minimumskrav til frekvensen af monitorering.
18	DHI	Desuden anbefaler vi, at det indregnes, at data fra monitoreringen skal offentliggøres på samme tid som indrapporteringen, da disse data kan bidrage til en generel forståelse af havbund og miljø. Vi er dog også opmærksomme på, at visse af de indsamlede data i princippet kan indeholde informationer, der af operatørerne kan betragtes som forretningshemmeligheder.	Miljø- og Ligestillingsministeriet har noteret ønsket om, at overvågningsdata offentliggøres. Miljø- og ligestillingsministeriet vil på baggrund af de konkrete erfaringer med monitoreringer for udledninger fra offshore CO ₂ -lagringsprojekter vurdere, om det vil være hensigtsmæssigt at offentliggøre overvågningsdataene i samarbejde med operatørerne, der indrapporterer dataene.